

3 НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

Тво університету

ВЧОРА • СЬОГОДНІ • ЗАВТРА
інформація

30 серпня у Великому актовому залі університету відбулося поширене засідання ради університету.

На порядку денному — питання «Підсумки 1973/1974 учебного року і завдання колективу університету на 1974/1975 учебный рік».

У засіданні взяли участь члени ради університету, члени парткому, члени профкому, викладачі, керівники нау-

кових установ і госптема, наукові співробітники, керівники всіх служб університету.

Звіт про засідання ради університету ми будемо друкувати у наступному номері.

Наказом Міністра вищої і середньої спеціальної освіти Української РСР призначені іменні стипендії по Одеському державному університету.

Стипендію імені В. І. Леніна в розмірі 100 крб. на місяць призначено студентці IV курсу хімічного факультету Новоселовій, студенту V курсу механіко-математичного факультету Спитковському, студенту V курсу фізичного факультету Чебаненку.

Стипендію імені Т. Г. Шевченка в розмірі 65 крб. на місяць — студенту V курсу фі-

зіологічного факультету Полтавчуку В. Г.

Стипендію імені Лесі Українки в розмірі 75 крб. на місяць — студентці III курсу романо-германського факультету Богдановій М. Р.

Стипендію імені І. І. Мечникова в розмірі 75 крб. на місяць — студентці IV курсу біологічного факультету Шевченко Т. М.

Головний комітет Виставки досягнень народного господарства СРСР прийняв постанову про нагородження учасників ВДНГ СРСР 1974 року по павільйону «Хімічна промисловість».

Золотою медаллю ВДНГ і грошовою премією нагороджений ректор університету, член-кореспондент АН УРСР професор О. В. Богатський.

Срібною медаллю нагороджений старший науковий співробітник О. О. Колянковський та Н. П. Серета.

Бронзовою медаллю нагороджена аспірантка В. І. Мещерякова.

Колектив університету щиро вітає нагороджених.

Великий актовий зал заповнили наймолодші — поповнення нашого університету. Ще не стихли хвилювання після вступних іспитів та зарахування. І ось перше найрадісніше свято — посвята у студенти.

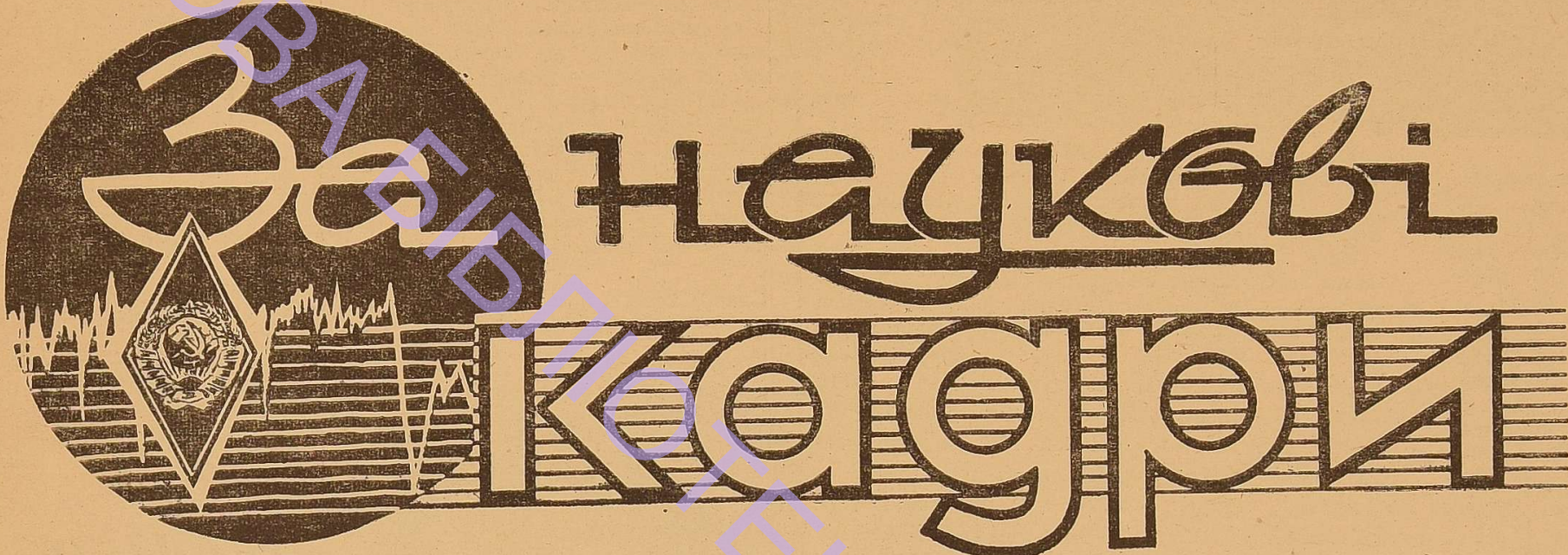
Під склепінням великого актового залу звучав студентський гімн «Гаудеамус». По традиції напутнє слово першокурсникам сказав сам видатний вчений, ім'я якого носить університет — І. І. Мечников, представники адміністрації, громадських організацій.

Представникам поповнення вручено символічний студентський білет, як свідectво належності до сім'ї студентства, і ключ знань. Першокурсники виголосили клятву бути гідними традицій свого вузу.

А 1 вересня в спортивно-оздоровчому таборі ОДУ в Чорноморці студенти святкували День першокурсника.

Докладніше про це — в наступному номері газети.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 25 (1161)

2 вересня 1974 року.

Ціна 2 коп.

СЛОВО ДО ПЕРШОКУРСНИКА

Сьогодні — початок нового навчального року, радісний і урочистий день.

Дзвоник сповістив про початок занять, він кличе вас в аудиторії і лабораторії, до творчої праці, наполегливого і старанного навчання.

Сьогодні в аудиторіях зайняв своє місце новий загін студентства — кращі з кращих — першокурсники, які витримали конкурс. Наведемо деякі дані, взяті нами у приймальній комісії. Університет мав прийняти на навчання за планом 990 осіб, заяв було подано — 2768, витримали всі іспити — 1492, зараховано — 990 осіб, серед них з підготовчого відділення — 117. Серед удостоених звання студента, — чимало тих, хто прийшов в університет з колгоспних ланів, фабрик і заводів. У нашому вузі також будуть навчатись понад 50 студентів-першокурсників з іноземних країн.

Сподіваємось, що першокурсники, наслідуючи приклад старших товаришів, з перших же днів уважно слухатимуть лекції, будуть сумлінно вчитись, активно включатись у вирішення тих завдань, які стоять перед нашим орденоносним вузом.

«Перед молоддю, як ніколи гостро, стоїть завдання весь час поновлювати і поглиблювати свої знання, оволодівати останніми досягненнями науки і техніки» — так говорив Леонід Ілліч Брежнев, виступаючи на XVII з'їзді ВЛКСМ. Радянські спеціалісти повинні досконало володіти основами марксистсько-ленінського вчення, мати широку наукову і практичну підготовку, на високому рівні володіти своєю спеціальністю. Ці слова Генерального секретаря нашої партії — дороговказ для всіх студентів і вас, першокурсники.

Великі і відповідальні завдання стоять перед вами у нинішньому навчальному році. Ви розпочинаєте навчання у четвертому, визначальному році п'ятирічки. Висока успішність у навчанні, активна участь у громадсько-політичному житті вузу, високі показники на всіх ділянках роботи — ось що повинно стати вашим гідним вкладом у всенародну скарбницю трудових справ визначального року п'ятирічки.

ПОРУЧ З ОДЕСИТАМИ ВСТУПНІ ІСПИТИ ДО ОДЕСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ СКЛАДАЛИ МОЛОДІ ЛЮДИ З РІЗНИХ КУТОЧКІВ КРАЇНИ.

НА ФОТО ВИ БАЧИТЕ (ЗЛІВА НАПРАВО) ТАМАРУ ЛЕВЧЕНКО З КРЕМЕНЧУДСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ОЛЕКСАНДРА МАЛЮКЕВИЧА — РОБІТНИКА «ОДЕССІЛЬБУДУ», НІНУ КУЗНЕЦОВУ — З НОВОЇ КАХОВКИ.

Фото О. ЛЕВІТА.

ФОРУМ СТУДЕНТІВ СВІТУ

На початку серпня до Москви з'їхалися посланці студентських молодіжних організацій всіх країн світу. Вони прибули для участі в дуже цікавому заході, який проводила Студентська рада СРСР ім'я йому — VI Міжнародні літні студентські курси.

Починаючи з 1960 року, коли представники ряду країн з'їхалися в Гурзуф на I Міжнародні студентські кур-

си, Студентська рада СРСР систематично проводить цей цікавий захід. Наступні курси відбулися в Ленінграді, Києві, Ризі, Москві. З кожним новим міжнародним студентським форумом, що його проводить Радянський Союз, зростає авторитет курсів. Так, на VI Міжнародні студентські курси прибули посланці більш як 70 країн. Вони репрезентують студентські молодіжні ор-

ганізації різних течій і напрямків. Радянська делегація (27 чоловік) складається з комсомольського активу вищих навчальних закладів Москви, Ленінграда, Києва, Єревана та інших міст.

8 серпня фанфари сповістили про відкриття VI Міжнародних літніх студентських курсів, які проводяться при підтримці Академії наук СРСР під патронажем

ЮНЕСКО та міжнародної Спільноти студентів. Тема курсів: «Студенти й міжнародна безпека з метою миру, соціального прогресу, безпеки й національного визволення».

Перед учасниками курсів виступив Голова Ради Союзу Верховної Ради СРСР, Голова Парламентської групи СРСР, член ЦК КПРС О. П. Шитников.

(Продовження на 4-й стор.).

ГІДНО НЕСІТЬ ЗВАННЯ

ПРАЦЮЄ ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ

У дворі, що за головним корпусом, людно. Але чомусь дуже тихо — всі розмовляють пошепки. У конференц-залі за довгезним столом члени приймальної комісії — ректор, проректори, секретар парткому, декан, викладачі юрфаку.

Картина така — план прийому на юрфак 100 чоловік. 22 вже зараховані (вони з підготовчого відділення). Отже, є 78 місць. А конкурсний екзамен витримали й одержали прохідний і півпрохідний бал 82 чоловіка. І, головне, на цей співбесіду буде вирішуватися доля 19 чоловік, які набрали 18,5 так званих півпрохідних бала. 4 чоловіки з цього списку повинні бути викреслені.

З 10-ї ранку і до 3 години дня комісія обговорила кандидатури першокурсників юрфаку (а намічалось на цей день заслухати абітурієнтів іще з трьох факультетів).

— Вячеслав Зубенко, чому ваш вибір зупинився на юрфаці?

Всі уважно приглядаються до хлопця. Характеристика з армії в нього чудова, кілька років працював у Чернівцях «Міжколгоспбуді» теслярем. Склав вступні екзамени добре — 20,5 бала. Відповідає не одразу, коротко і точно.

— Хочу боротися зі злом і несправдливістю. Освіта юриста дасть мені можливість вести цю боротьбу зі знанням справи.

О. В. Богатський, ректор, голова приймальної комісії, уважно оглядає документи абітурієнтів, які по черзі підходять до столу комісії. У нього й у комісії чимало питань.

— Товаришу Чебаненку, чому ви не відпрацювали на заводі ім. Жовтневої революції трудовий стаж після закінчення МПТУ-2?

Відповідь хлопця нечітка. Рішення — поки що відкласти документи до з'ясування суті справи.

Ірина Анікеєнко з Миколаєва має високий бал — 23. Але в приймальної комісії виникли сумніви з приводу вірогідності документів про її трудовий стаж. Рішення комісії беззастережно — передати документи в народний контроль — з'ясувати все за два дні.

Комісія знову й знову переглядала параграфи, інструкції про прийом, знову й знову гортала

папки з документами абітурієнтів. Було дуже важливо домогтися граничної об'єктивності. Ось стоять вони, всі ці хлопці й дівчата перед комісією, схвильовані, з очима, сповненими надії і чекання.

Різні долі, характери, заслуги в цих молодих людей! І до кожного з них дуже уважно приглядаються члени комісії. Багато добрих слів і побажань одержали від ректора і Леонтія Безпрозванний з Тирасполя, і Ніна Кузнецова з Нової Каховки, і Антоніна Дука з села Фонтанка Комінтернівського району, які по 3 рази вступали на юридичний факультет. Цих ризиків обраної професії, які нині успішно витримали конкурсні екзамени, навіть вітали ті, хто не пройшов за конкурсом.

Тут, за дверима приймальної комісії, ми взяли два коротеньких інтерв'ю. Спочатку в Сергія Шевчука, який потрапив до нещасної четвірки. Сергій спокійний, і відповідь на співчутливі слова у нього одна:

— Працюватиму. А наступного року юрфак буде мій!

Ніна Кузнецова вчетверте вступала до ОДУ. Працювала технічним секретарем суду. І три рази її спіткала невдача. Нинішнє літо принесло їй успіх. Радість свою дівчина не приховує.

Уже традицією в університеті став подібний метод зарахування абітурієнтів до вузу. Як цього мало — почесити списки на дощі оголошень тих, хто пройшов за конкурсом. Це робиться у всіх вузах міста. Як важливо зазирнути у вічі цих молодих людей, розгледіти суть людини. Вищий бал на екзамені — один з головних моментів, але не найголовніший. Як ми переконалися, критеріїв прийому багато.

Коротка перерва. І знову всі члени приймальної комісії у залі. Доповідає декан історичного факультету. Прохідний бал по факультету — 23,5. Півпрохідний — 23. З таким балом 16 абітурієнтів. Зарухувати можна 13.

І знову комісія починає роботу...

ХІМІЯ І ПОЕЗІЯ

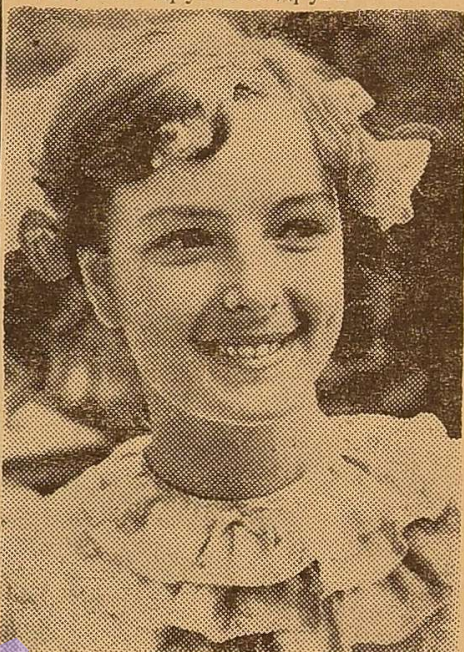
топчуться, неспособные врозь на творчество.

Важко уявити собі життя без хімії. Вона має величезне значення. І виводить спеціаліста на широкий простір науково-дослідної діяльності. Я хочу бути педагогом хімії, хочу приносити людям користь. Адже величність людини в її творчості, в її праці. І недарма писав Д. Гранін: «Самые скромные дела становятся подвигом, если они освящены подлинной страстью».

В. НИКІТИНА,

студентка I курсу хімічного факультету.

ЗНАННЯ ПЕРЕДАМ ДІТЯМ

Сквозь костры и кинжалы лезвия

С химией шла поэзия...

Да, они друг без друга

МЕНЕ НЕСЛИ КРИЛА...

Я згадую... Колись мене вабила професія людей в білих халатах. І уявляла я себе дитячим лікарем, який завжди стоїть на охороні здоров'я малечі. У початкових класах мені хотілося бути актрисою. Брала участь у шкільному драматичному гуртку. Ці дитячі мрії були зі мною до одного випадку, який змінив усі мої мрії про професію.

За шкільною лавою захоплювалась уроками історії, які викладав чудовий вчитель і великої душі людина — Валентин Андрійович Черній. Його розповіді про героїчні подвиги наших предків і сучасників ми слухали, затамувавши подих. Поряд з іншими уроками я найбільше уваги приділяла історії. Але одного разу після дзвоника на урок історії у клас зайшов інший вчитель, сказавши, що Валентин Андрійович захворів і він замінить декілька уроків... То були вже не ті уроки історії. Я не хочу принижувати здібності того вчителя, та саме тоді я зрозуміла, що мало бути тільки хорошим педагогом — потрібно іще бути і хорошою людиною. Про це дуже вдало в свій час сказав В. Белінський: «Хорошо быть ученым, поэтом, воином,

законодателем и проч., но худо не быть при этом человеком». Ось відтоді я і вирішила бути вчителькою історії і саме таким, як Валентин Андрійович. В останні роки навчання ця мрія вже стала настільки сильною, що я до випускного вечора вже точно вирішила — буду істориком. Ким бути я уже знала, але постало питання: куди піти вчитись? Тоді я звернулася за порадою до свого вчителя. Він з теплою вдячністю згадував про Одеський університет, який закінчив двадцять років тому, і розповів про чудових викладачів вузу, які доклали немало зусиль, щоб він виїшов зі стін університету здібним знавцем науки. Маючи певний багаж знань з історії і збагативши його ще знаннями про чудові традиції університету, я вирішила вступати в цей храм науки.

І ось той день, який запам'ятається на все життя — день складання першого іспиту. Я переживала подвійне хвилювання: за себе і за Валентина Андрійовича, мені так не хотілося згнати тих надій, які покладав на мене мій вчитель. І ось з цими трепет-

ними хвилюваннями я переступила поріг університету. Коли підійшла моя черга відповідати на білет, в уяві майнула думка: потрібно скласти і скласти тільки на відмінно!

Відповісти на питання білета і додаткові запитання екзаменаторів, затамувавши подих, я чекала рішення комісії. А рішення було таким: в екзаменаційному листі з'явилась п'ятірка. Моя запевнена мрія здійснилась!

О! Скільки радості тоді було, що я б могла поділитись нею з усіма абітурієнтами університету. До гуртожитку, як здалося, несли мене крила. Про мою радість у півдому телеграмою рідних. Не забула і про свого вчителя. В університеті я поглибилю свої знання, і, можливо, прийду на зміну Валентину Андрійовичу.

Мені випала велика честь стати студенткою одного з кращих вузів нашої країни. Я буду доклатати всіх зусиль, щоб з честю пронести це звання через усі роки навчання.

В. ТУЗ,

студентка I курсу історичного факультету.

НА ВАРТІ ПОРЯДКУ

«Ура!» Мені хочеться зовсім по-дитячому голосно, на весь актовий зал закричати: «Збулася моя мрія!» Мрія, до якої я йшла роками...

Після закінчення школи пробувала вступати в університет на юридичний факультет. Але не пройшла по конкурсу... Що ж, вирішила наступного року — знову сюди. А щоб ближче до мрії, влаштувалася на роботу — секретарем в народному суді. Продовжувала готуватися до вступу.

Та знову спіткала невдача. Але рішення було твердим: юрфак і ніщо інше. І знову — вдень робо-

та, ввечері — підручники з історії, іноземної мови.

І ось настав, нарешті, серпень 1974 року. Складено останній іспит... Зарухувати чи ні? З нетерпінням чекала дня зарахування.

...Я переступаю поріг конференц-залу. За довгим столом члени приймальної комісії, які зараз вирішують мою долю. Мов з далекого сна, долітають слова ректора: «Поздоровляю, бажаю успіхів!».

Н. КУЗНЕЦОВА,

студентка I курсу юридичного факультету.

Щепкіна, 12... Біля входу у високий, світлий корпус зупиняю погляд на металевій таблиці: «Юридичний факультет Одеського державного університету...» Рішуче відчиняю двері і вхожу. Сьогодні я маю на це повне право — я студент I курсу юридичного факультету.

Ввечері сяду і напишу листа на кордон — друзям з прикордонної застави. Коли прощалися, наказували: «Пиши неодмінно, ми тут всі будемо «боліти» за тебе!» Прикордонна застава... Думки знову повертаються до неї. Нелегка служба на кордоні, але цікава, і, головне, потрібна. В дощ

і сніг, спеку і холод охороняють прикордонники священні рубежі нашої рідної землі. Кордон — це повсякденна праця, від якої залежить спокійне життя радянських людей. І саме це відчуття чи не найбільше допомагає воїнам в зеленних кашкетах тримати кордон на надійному «замку».

...В тишу ночі, у вранішній сон, вривається різкий сигнал. Тривога! Мить — і відкинувшись вбік ковдри, на ходу одягається форма і береться зброя. Лічені секунди — і ми вишикувалися на плацу. «Порушення кордону в квадра-

ті...» Машини зриваються з місця.

На цей раз тривога була учбовою. Однією з багатьох учбових тривог. Та чи можеш ти знати, яка тривога — справжня, а яка — учбова? І тому ми завжди у бойовій готовності.

Ми повертаємося на заставу. І знову на кордоні тиша. Та чи надовго?

І в одну з таких хвилин у мене з'явилося бажання стати юристом. Адже у прикордонника і юриста є багато спільного — вони стоять на сторожі соціалістичної законності, вартості порядку.

В. БЕЛООНОВСЬКИЙ, студент I курсу юридичного факультету.

РАДЯНСЬКОГО СТУДЕНТА

БУДУ МАТЕМАТИКОМ

У кожної людини є свої мрії. Мрії дитинства. Проходять роки. Людина зростає, пізнає світ і інколи зраджує своїй мрії... Мрією мого дитинства було велике бажання стати вчителем. Першим моїм вчителем була мама: вона навчила мене читати і любити світ — квіти, струмочки що протікав біля будинку, топольку, лавочку під нею... Те, про що я довідувалася від мами, мені хотілося передати своїм ровесникам. І коли інколи у мене це не виходило, дуже сумувала. Та ось я пішла до школи. Моя перша шкільна вчителька... Вона була доброю, красивою, хорошою. І тоді я твердо вирішила: «Буду тільки вчителем!».

Перший клас... четвертий... восьмий... Роки йшли. А з ними зростало й бажання стати вчителем. Але я ніяк не могла визначити, що ж я буду викладати. Мені

однаково подобалися математика і література. Але що з них — моє? Усе вирішив дев'ятий клас. Саме тоді до нас прийшов новий вчитель математики. Це була незвичайна людина, він вразив нас своїми знаннями, любов'ю до науки. А як він провадив свої уроки! Спокійно, терпляче, ми ніколи не бачили його роздратованим або втомленим. Уроки ставали для нас найцікавішими, найулюбленишими. Наш учитель встигав робити все: і проводити уроки, і писати плани, і вести факультативні та додаткові заняття. Його любов до математики захопила багатьох моїх друзів. У моєму житті вона відіграла також вирішальну роль — я буду вчителем математики.

Н. МАТВІЄНКО,
студентка I курсу механіко-математичного факультету.

Математика — це основа всіх наук. Вона прекрасна! Велике щастя, що у мене є така можливість — стати математиком. Бурхливий розвиток науки і техніки вимагає глибоких знань математики у найрізноманітніших галузях виробництва.

Я безмежно рада, що здійснилася моя мрія — студентка I курсу механіко-математичного факультету. З гордістю навчаюся на цьому факультеті, поглиблюючи свої знання, віддаючи всі сили, щоб стати справжнім спеці-

алістом. Я ще не знаю, де працюватиму — в школі чи на виробництві, проте впевнена, що завжди буду віддана своїй справі — математиці. І де б я не була, я завжди прививатиму людям любов до неї.

Сьогоднішній день — найщасливіший в моєму житті. Бо здійснилася моя мрія.

І. КУШЛИК,
студентка I курсу механіко-математичного факультету.

Стати математиком я вирішила ще в п'ятому класі. Математика в школі була моїм найулюбленишим предметом. Коли сидиш на уроці, то для тебе не існує нічого іншого, крім неї, ти весь поринаєш у цікавий світ цифр і формул... І дороговказ нам туди дала вчителька математики Ніна Миколаївна Свистун.

В наш час без знань математики, по-моєму, прожити неможливо. В університеті ми будемо вивчати вищу математику, але щоб

вивчити її, треба добре, насамперед, знати елементарну. А перший, хто вводить учнів у світ складних формул і теорем — це вчитель. Він вчить їх розв'язувати важкі задачі і рівняння, логічно мислити... І поступово найважчі задачі стають для учнів доступними... А хіба це не щастя — бачити в очах дітей радість?

А. АРНАУТОВА,
студентка I курсу механіко-математичного факультету.

МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЯ

Рішення стати геологом виникло у мене давно, ще в школі. З геологією мене познайомила тьотя. Вона — інженер-геолог Кишинівського науково-дослідного інституту. Я неодноразово бувала там, знайомилася з численними

колекціями мінералів і все більше втягувалася в ту атмосферу пошуку, що панувала у цьому інституті. Кожного разу, приїжджаючи з чергової експедиції, тьотя, крім нових колекцій, привозила пахощі лісу, трав... Її енергія невимомного шукача передалася і

мені. Я вирішила після закінчення школи вступати на геофак. І мрія моя здійснилася: я — студентка I курсу, майбутній геолог.

Т. НИКУЛОВА,
студентка I курсу геолого-географічного факультету.

З географією я познайомилася ще задовго до того, як стала вивчати її в школі. Як? Дуже просто — від свого дідуся. А він у

мене — військовий топограф. Майже все життя він провів на Далекому Сході. І саме його розповіді про численні експедиції, в яких він брав участь, про природу цього чудового краю викликали у мене цікавість до географії, бажання дізнатися якомога більше.

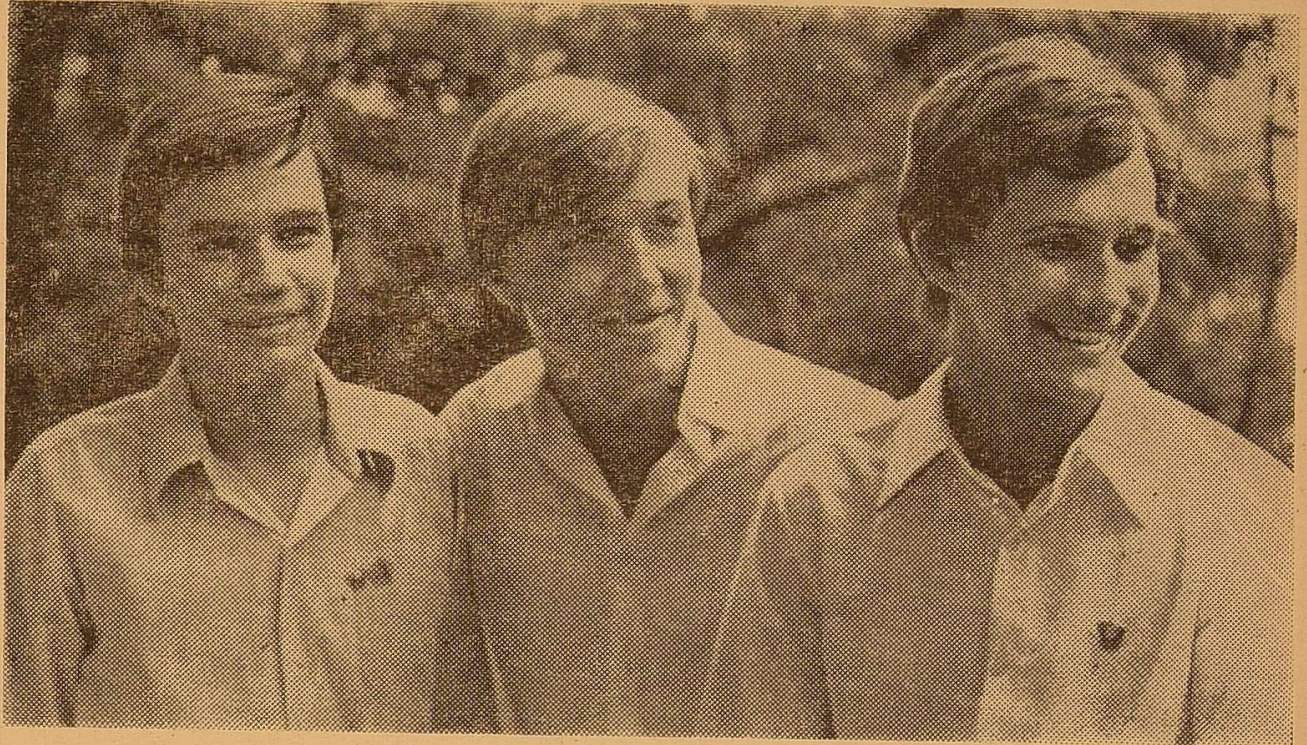
Я полюбила географію, але остаточне рішення обрати її своєю професією прийшло лише в 10-му класі. А коли з'явилася певна мета, стало навіть легше навчатися, цікавіше.

Літо пролетіло дуже швидко. 7 серпня... Перший іспит — географія. Хвилювалася дуже, а коли склала, то все виявилось таким простим! Я — студентка.

М. П'ЯТНИЦЬКА,
студентка I курсу геолого-географічного факультету (географічне відділення).

Хочу бути геологом. Я люблю природу, зелень лісів, блакить неба, простори степів і, особливо, — море... А саме геологам, людям вічного пошуку, нелегкої, але романтичної праці — чи не найбільше доводиться досліджувати природу. Вони люди мужності і подвигу. Я дивився кінофільми, читав книжки, розмовляв з геологами і поступово все більше і більше мені подобалася ця професія. Зрозуміло, що одного бажання стати геологом ще мало — потрібні знання, наполеглива, серйозна робота, загартування. Це ще в більшій мірі стосується тих, хто вирішив вивчати інженерну геологію і гідрогеологію, які допомагають використовувати сили природи на користь людям. І всі ці якості нам дасть навчання на геолого-географічному факультеті.

А. ІЛЬЯНКОВ,
студент I курсу геолого-географічного факультету (геологічне відділення).

Вони здружилися під час вступних іспитів. Допомогали один одному у підготовці до екзаменів, «боліли» за друзів. Тепер Володимир Кушнір, Андрій Скопцов та Микола Силіук з гордістю називають себе студентами фізфаку.

Фото О. ЛЕВІТА.

НАЙЦІКАВІША НАУКА

Говорять, що студентська пора — найкраща в житті. Настала вона і для нас — першокурсників фізичного факультету. Ми знову будемо пізнавати закони найцікавішої для нас науки — фізики, на цей раз більш ґрунтовно, більш глибоко.

Мрії, бажання стати фізиком привели нас на студентські лави університету. Сьогодні ми трішки заздимо нашим колегам — студентам-старшокласникам, які вже багато чому навчилися в університеті. А для нас це все — майбутнє, і ми з хвилюванням розпо-

чинаємо перший семестр. Здравствуй, фізико!

М. СИЛЮК,
В. КУШНІР,
А. СКОПЦОВ,
студенти I курсу фізичного факультету.

СЯЮЧЕ СВІТЛО ЛІТЕРАТУРИ

Література завжди була для мене мудрим, прекрасним, сяючим світлом. Я увійшла в цей світ і полюбила його дуже рано, навіть важко тепер сказати, з якого часу. Мені здається, що я з самого раннього дитинства ступила на корабель, що плаває у книжковому морі. Так і зростала — у царстві книжок, живих слів, поезії і прози. Ще навіть не навчаючись у школі, почала пробувати і своє перо. Спочатку воно зраджувало мене, потім все впевніше виводило слово за словом.

І ось настала пора, коли я востаннє переступила шкільний поріг. Мета для мене була ясною — пов'язати життя з літературою, крокувати по її вершинах і

лабіринтах, віддати набуту суму знань іншим. І не тільки знання — віддати частку своєї великої любові до прекрасного.

Я подала документи до Київського державного університету. Але умові конкурсу не залишили мене в його стінах. Було важко, та я не кинула свою мрію. Працювала коректором редакції районної газети «Зоря». Це була та ж рідна стихія — світ слів, літератури, світ прекрасного. Та це була й нелегка праця. Іноді доводилося допізна засиджуватися над газетними шпальтами, правлячи коректуру. Доводилося багато зустрічатися з людьми — дома, на виробництві, говорити з ними і потім присвячувати цим людям, їх зв'язній праці свою нелегку творчу працю, виносити її на суд читачів.

Влітку знову складала екзамени до КДУ. І знову — гірке розчарування від невдачі. І знову — улюблена робота. Та ніколи —

ні в години успіхів, ні в години суму мене не залишала моя мрія. І от вона здійснилась. День, коли мене зарахували до університету — найщасливіший у моєму житті. Та попереду ще один, коли я вперше увійду в клас і промовлю: «Добрий день, діти! Я викладатиму у вас українську мову і літературу».

Я не скажу їм про те, як нелегко було дійти мені до цього дня, не скажу, що поряд з успіхами біля мене крокували й невдачі. Я просто стану вчити моїх учнів переборювати всі труднощі, які трапляються в житті, долати будь-які перешкоди, і не тернистими дорогами, а широким осяйним шляхом іти в життя. І буду дуже щаслива, коли вони запам'ятають мої слова.

Л. ДЕМ'ЯНЕНКО,
студентка I курсу філологічного факультету (українське відділення).

Література для мене почалася з казок, які читала мені бабуся довгими вечорами. І хто знає, може саме в ті часи виникло у мене почуття безмежної любові до творчості талановитого пера...

Багато часу промайнуло з тієї щасливої пори дитинства. Багато книг прочитано. Кожна залишила свій слід в моєму житті. І серед найулюблених творів — «Тронка» Олеса Гончара, «Отці й діти» І. Тургенева, «Овод» Е. Войнич, «Контрапункт» Е. Межелайтіса...

Після закінчення школи перелі мною не виникала проблема,

куди піти, ким бути? Все давно було вирішено: йти навчатися в університет, бути філологом. Саме тут, на філологічному факультеті, буду прагнути досягти законної рідної мови, літератури. І через 5 студентських років понесу свою працю, свої знання, школярям. Знаю, що шлях до мети нелегкий, але для того ми й молоді, щоб зуміти подолати всі труднощі і стати людиною, корисною нашому суспільству.

Н. ЛЕВЕНЕЦЬ,
студентка I курсу філологічного факультету.

Вивчатиму мову Гейне

Я не вірила раніше істині, яка твердить, що справжнє щастя пізнаєш лише в боротьбі. Просто жила серед товаришів у школі, сміялася разом з ними й сумувала, читала, складала віршики, мріяла досконалим вивчати не тільки свою рідну мову, а й мову Гейне і Гете, мову великого Маркса. Дні линули в нескладній ро-

боті над шкільними підручниками. І ось, після невеличкої, гамірливої сільської школи — велике місто, великий університет, великі люди університету. Моя мрія здійснилася!

Т. ЗМИРЛІ,
студентка I курсу факультету РГФ.

ЛИШЕ „ВІДМІННО“

У липні — серпні на філологічному факультеті, здавалося б, повинна була бути тиша — через відсутність гамірної студентської аудиторії. Та цього літа було не так. Заздалегідь студенти вже знали, що з 20 липня по 16 серпня в них триватиме третій семестр, ім'я якому — трудовий. Одразу ж після практики студенти II та III курсів взяли за роботу.

На факультеті з'являються групи дівчат та хлопців, що беруть участь у трудовому семестрі. На дверях однієї з аудиторій біліє

аркуш: «Штаб «Трудового літа». Всіх консульте, дає поради та направляє на роботу начальник штабу п'ятикурсник Віктор Козюра.

Закипіла робота. Спочатку працювала перша зміна, потім (з 4 серпня) її замінила друга. Студенти були призначені на роботу в гуртожитки, навчальні корпуси, бібліотеку, на стадіон. Як завжди, виявилися кращі і їх хотілося б відмітити.

Добре працювали на ремонті приміщення гуртожитку № 3 Т. Годонога, Л. Дегтярьова,

Л. Валько. В гуртожитку № 2 відзначилися студенти Ремінна, Сігова, Симченко, Сніжинська. А група дівчат з 20 чоловік працювала на збиранні овочів у колгоспі ім. Карла Лібкнехта. У їх залікових книжках з трудового семестру лише оцінки «відмінно», виставлені керівниками господарства.

Так, третій трудовий став добрим доповненням до напруженої розумової праці протягом перших двох семестрів 1973—1974 навчального року.

С. КОМАР.

ФОРУМ

СТУДЕНТІВ

СВІТУ

(Початок на 1-й стор.).

З доповіддю Комітету молодіжних організацій виступив заступник голови КМО СРСР А. Н. Жариков. Він розповів про діяльність КМО СРСР, про боротьбу радянської молоді за мир, демократію та соціальний прогрес. Потім з доповіддю виступив перший заступник міністра вищої та середньої спеціальної освіти СРСР професор Н. Ф. Краснов. Він ознайомив учасників курсів з радянською системою вищої освіти.

Були прослухані цікаві лекції члена-кореспондента АН СРСР С. Л. Тихвинського «Мир і безпека в Азії» та члена-кореспондента АН СРСР, директора інституту медико-біологічних проблем Міністерства охорони здоров'я СРСР професора О. Г. Газенка «Людина в космосі».

10 серпня зарубіжні гості мали нагоду познайомитися з системою охорони здоров'я в СРСР: перед ними виступив член-кореспондент АМН СРСР ректор І Московського медичного інституту М. І. Кузін. Лекція «Досягнення й перспективи радянської хірургії» викликала великий інтерес у присутніх.

Багато питань поставили за-

рубіжні студенти директорів Антропологічного інституту й музею МДУ професору В. П. Якимову після прочитаної ним лекції «Сучасний стан проблеми походження людини».

Потім зарубіжні гості вирушили в учбово-ознайомчі поїздки до Волгограда, Києва, Ленінграда, Мінська, Риги, Ульяновська.

13 серпня у Москві розпочалося обговорення питань, що цікавлять студентів світу: «Студенти, міжнародна безпека й співробітництво», «Національне визволення, економічний, соціальний прогрес», «Освіта, університет і права студентів».

Прочитані лекції радянських і зарубіжних учених про сучасні досягнення й перспективи різних галузей науки, відбулися семінари й засідання «круглого столу», учбові поїздки: екскурсії, відвідування наукових і культурних центрів, вищих учбових закладів, промислових та сільськогосподарських підприємств, знову працював міжнародний клуб.

В. ШИБУНЯЄВ,

секретар комітету

комсомолу, учасник

VI Міжнародних літніх

студентських курсів.

У нинішньому році група студентів-філологів проходила музейну практику в Москві.

Вперше за всю історію музейної практики наші студенти не лише слухали лекції з музейної справи, не лише знайомилися з різними видами експозицій, але й працювали молодшими науковими співробітниками в літературних музеях столиці. Одна група працювала в музеї Володимира Маяковського, що недавно відкрився на проїзді Серова, друга — в Державному літературному музеї, зокрема — його філіалі, домі-музеї А. П. Чехова.

Студенти віддали чимало зусиль упорядкуванню бібліотечної картотеки і описанню експонатів, які зберігаються у музеї В. В. Маяковського, брали участь у підготовці вечора пам'яті А. П. Чехова, який проходив 15 липня в домі письменника на Садовій-Кудринській. Дирекція музеїв відзначила сумлінну працю, відмінну дисципліну, любов до літератури наших практикантів. Групі студентів, яка працювала в музеї В. В. Маяковського, виснажена подяка і вручені пам'ятні подарунки — альманахи віршів молодих поетів.

Незважаючи на обмаль вільного часу, студенти відвідали картинні галереї Москви, побували майже в усіх діючих історичних і літературних музеях столиці і Підмосков'я, ознайомилися з кращими спектаклями Московського театру сатири і «Современника».

Неповторні хвилювання в душі залишила зустріч з Джокодою. Надовго запам'ятається і вечір

пам'яті А. П. Чехова — особливо виступи письменника Сергія Антонова, поета Володимира Солоухіна, акторів Дмитрія Журавльова і Юрія Яковлева, гра піаністів — лауреатів конкурсу ім. П. І. Чайковського.

Студенти у період практики мали можливість познайомитися з архівними матеріалами, необхідними для виконання їх дипломних робіт, підібрати літературу в Державній бібліотеці СРСР ім. В. І. Леніна і Державній бібліотеці іноземної літератури. На жаль, студенти не стільки широко, як би цього хотілось, звертаються до джерел на іноземних мовах. Зокрема, практиканти-філологи із московської групи, незважаючи на те, що жили в безпосередньому сусідстві з бібліотекою іноземної літератури, були в ній не

частими гостями і пояснили це недостатнім знанням даної мови, щоб прочитати книгу із спеціальності. А це студенти IV курсу, які вже склали державний іспит з іноземної мови...

Практика в музеях Москви збагатила студентів знаннями, виявила деякі прогалини в їх філологічній і естетичній підготовці, які необхідно буде усунути в останній рік навчання в університеті. Вона відкрила перед студентами ще одну можливість застосування своїх сил і здібностей — на ниві музейної справи, знання якої необхідно кожному вчителю літератури.

В. ФАБІАНСЬКА,

доцент кафедри російської літератури, керівник музейної практики в Москві.

Нашому чудовому місту виповнюється 180 років. Одеса має багату героїчну історію.

Пропонуємо вірш Д. Бедного, написаний у дні героїчної оборони Одеси.

Дем'ян Бедний.

ГЕРОИЧЕСКАЯ ОДЕССА

**Кумогок
ПОЕЗІЙ**

А здорово сідає сонце!

Багряний промінь кине на

І ніжно тоне, ніби сон це,

Так вабить погляд, душу кличе.

А небо бліде, сторожко-цікаве,

Мовчазно блима на нову

І хмар легких, пухнасто-

За сойцем навздогін за обрій

О. ЖУРАВЕЛЬ.

Одеса, як ты нам близка!
Твой облик перейдет в века
Символом радости и света.
Хвала! В свои молодые лета
Пригрела ты великого поэта.
Тот дом, где Пушкин жил,

творил,

Стервятник вражий разорил,

Но в нем — счастливая примета,
Значенья тайного полна! —

Неповрежденною одна
Осталась комната поэта.
Одеса, ты красой цвела
Под кровлей неба звездно-синей,
Ты жизнь веселую вела.
Но в испытаньях ты была
И остаешься — героиней!
На черноморском берегу
Стоишь ты грозною твердиной.
Не одолеть тебя врагу!
Не овладеть твоей святynieй!

ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ!

Студентам всіх курсів і факультетів! Викладачам і вченим університету! Всім, хто схильний висловлювати свої думки на папері та вважає, що вони являють собою певний інтерес для інших.

Ми запрошуємо вас співробітничати в нашій газеті, стати нашими кореспондентами. Для цього потрібні лише бажання та любов до неспокійної, але цікавої журналістської справи.

Ми запрошуємо не тільки тих, хто працював у

газеті, знайдуться цікаві доручення і для того, хто не писав у своєму житті жодної замітки в газету. А скільки цікавих справ у нас є для тих, хто захоплюється фотографією, малюваннями!

Чекаємо вас, друзі, в редакції!
Знайти нас просто: вулиця Щепкіна, 12.
Наш телефон: 39-68-41, 3-05-91.
Приходьте, пишіть, дзвоніть!

Редактор
О. ГОНТАР.